

[Hagbart Berg.]

et særligt Forslag, der er aftrykt i Bilagene. De Tanker, dette Forslag bygger paa, vil naturligvis ogsaa indgaa i vore Overvejelser, men jeg tillægger det stor Betydning, at Erhvervenes Skatteudvalg har henvendt sig til Regeringen og netop peget paa, at det første fornødne under de nuværende Forhold er det at gaa til en Lettelse af Selskabs-skatten og en Lettelse af Formueskatten for de Formueejere, hvis Formue kun giver en ringe Afkastning.

Man kan da spørge, om man ikke kan gøre den Indvending imod Forslaget, at det begunstiger passive Formuer eller daarlig udnyttede Formuegenstande, og det er klart, at det vil være uheldigt, hvis det var Tilfældet. Det har naturligvis samfundsmæssig Interesse, at Formuerne bliver udnyttet bedst muligt, og vi har, som enhver ved, gennemført ændrede Regler — for kort Tid siden for Kommunernes Vedkommende og for nogle Aar siden for Statens Vedkommende — for vor Ejendomsbeskatning, Ændringer, der gik ud paa paa dette Omraade at hidføre en ligelig Beskatning, men i øvrigt ogsaa en Reform, der gik ud paa at tilskynde Folk til at udnytte vor vigtigste Formuegenstand, Jorden, paa bedst mulig Maade.

Vi har imidlertid ment, at en Kritik af den Art ikke her kan være afgørende. Den samme Anke kan i nogen Grad rettes mod hele Grundlaget for Indkomst- og Formueskatten, hvad jeg nævnte før, men det er uomtvisteligt, at vi har en Række Formuegenstande, der giver en meget ringe Afkastning. Man har i denne Forbindelse nævnt dyre Bygninger, Slotte og den Slags Ting, Skove o. s. v., og jeg synes ogsaa, vi maa huske paa — ikke mindst netop i denne Tid —, at der er en Mængde af vore erhvervsdrivende, som er ude af Stand til at bringe noget nævneværdigt, ja i mange Tilfælde overhovedet noget ud af deres Bedrift, paa Grund af selve Konjunkturerne, paa Grund af Forhold, som de ikke selv har været Herre over. Jeg skulde derfor mene, at Tiden ogsaa af den Grund var inde til netop nu at tage dette Spørgsmaal op og give en Lempelse her, hvor en saadan Formue ikke giver en rimelig Afkastning.

Det andet Sted, hvor vi sætter ind, er med Hensyn til Ændringen af Reglerne for Selskabsbeskatningen, hvilken Ændring gaar ud paa, at man ikke alene maa medregne Aktiekapitalen, men ogsaa Reservefonden, naar man skal udregne den Procent, som Overskuddet i en Bedrift andrager. Med Hensyn hertil er Stillingen dog vist den,

at vi indenfor alle Partier er enige om det ønskelige i at gaa til en Ændring af Selskabs-skatten, der i højere Grad, end Tilfældet er nu, opfordrer de forskellige Selskaber til at konsolidere sig.

Jeg minder i denne Forbindelse om, at den tidligere Finansminister, Hr. Bramsnæs, i 1925 her i dette høje Ting fremsatte et Forslag om at øge den Andel af Henlæg-gelse til Reservefonden, der blev unddraget fra Skatten, fra en Fjerdepart til en Tredie-part. Altsaa, ogsaa det socialdemokratiske Parti er klar over, at det vil være formaals-tjenligt her at gaa til en Reform, der i højere Grad, end Tilfældet er nu, opfordrer til Konsolidering.

Det Spørgsmaal vil rejse sig, om man paa samme Fod skal regne med de alt opsparede Fonds og de Fonds, der vil blive opsparet i Fremtiden, og man vil naturligvis her kunne sige, at der er noget vist rimeligt i, at de Selskaber, der har ført en god og en fornuftig Konsolideringspolitik, ogsaa faar en Fordel af de Ændringer, der her er Tale om. Jeg skulde dog mene, at Hovedfor-maalet for os paa dette Omraade maa være netop dette at opfordre til en fremtidig Konsolidering med de Regler, vi her sætter ind paa, og derfor maa jeg mene, at det ogsaa er et af de Spørgsmaal, vi maa tage op til Overvejelse, i hvilken Udstrækning man eventuelt vil give saadanne Regler til-bagevirkende Kraft overfor allerede opsparede Reserver.

Venstre indbyder da alle til Forhandling om dette Forslag, der utvivlsomt i mange Henseender indeholder rationelle og gode Ændringer, indbyder til Forhandling saaledes, at vi kan naa til det Resultat: paa bedst mulig Maade at lette Skattebyrden for mange, som ikke vedblivende kan eller bør yde denne Skat i dens nuværende Højde.

Den højtærede Formand erklærede, at vi under Behandlingen af dette Lovforslag kunde inddrage det Forslag, som er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Holstein og Hr. Orla-Jensen. Jeg skal om dette Forslag kun sige, at det efter vor Formening gaar alt for vidt. Vi kan ikke gaa ind paa det, der er nedlagt i dette Forslag, bl. a. fordi de Kom-pensationer, som dette Forslag forudsætter, er af en Karakter, som visletikke kan tænke os at gaa med til.

Borghjerg: Allerede Fader Holberg sagde, at det mesopotamiske Sprog var et underligt Sprog. Hvis han havde levet nu, havde han sikkert sagt, at det finansmini-sterielle Sprog er et højest forunderligt Sprog. Det er saa forunderligt, at Professoren i